

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

21. března 2009

9:30 – 10:30 hod.

Sobotní škola

Společná píseň a modlitba
Studium Bible v malých skupinách
Sbírka pro misijní projekty CASD
Společná píseň a modlitba

10:30 – 10:40 hod.

Přestávka

10:40 – 12:00 hod.

Bohoslužba s kázáním

Uvádí / Klouda V.

Společná píseň č. 193
Sborová oznámení
Společná píseň č. 6
Přímělná modlitba / Náhůnková R.
Píseň pěveckého sboru - Anton Bruckner: Toto místo (Locus Iste)
Čtení z bible – Jozue 2,9-11 / Pospíšilová L.
Modlitba / Bijoková V.

Kázání – Jonczy Marek
„Válečník jménem Hospodin“

Hudební ztišení / Petřvalský L.
Sbírka pro potřeby sboru
Společná píseň č. 21
Závěrečná modlitba / Jonczy M.
Společná píseň č. 280

12:15 hod.
14:00 hod.
15:30 hod.

Nácvik sborového zpěvu
Odpolední bohoslužba Strašnice, kázání – Jonczy Roman
Modlitební chvíle, Strašnice

Prosíme všechny o vypnutí mobilních telefonů během bohoslužby

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám Božím slovem poslouží evangelista bratr Marek Jonczy.
2. Sboroví zpěváci se sejdou ve 12,15 k nácviku písní.
3. Odpolední shromáždění se koná poblíž Strašnického sboru v ulici Nad Olšinami 17 od 14,00. Dnes bude kázat bratr Roman Jonczy. Od 15,30 se ve Strašnicích koná modlitební setkání.
4. U naší sestry Marušky Králové si můžete zakoupit nové Úkoly SŠ a Advent.
5. Setkání KD1 s bratrem Jiřím Benešem proběhne v pátek 27. března od 18,30 Nad Petruskou.
6. Příští sobotu nám dopoledne Božím slovem poslouží náš bratr Bohumil Špinar mladší.
7. Příští sobotu v 16,30 se u Marušky Králové sejde KD2.
8. Příští sobotu proběhne sbírka 13. soboty. Výtěžek sbírky je určen na stavební projekty v Moravskoslezském sdružení, konkrétně na úpravy ve sboru Brno – Olomoucká, Brno – Střední a v Opavě.
9. Maranatha Gospel Chlор Vás zve na koncert, který bude zaznamenán na DVD. Natáčení se uskuteční v neděli 29. března v 18,30 v Divadle U Hasičů – Římská 45. Zváni jsou všichni ti, kteří budou ochotni spolupracovat především vytvořením skvělé atmosféry.
10. Částka darů na rekonstrukci sboru se za měsíc únor navýšila o 100 277,- Kč, celková částka tedy činí 4 168 400,-Kč. Minulou sobotu se na sbor vybralo 6 864,- Kč. Dary určené na rekonstrukci sboru můžete posílat na sborový účet 187 136 9/0800, variabilní symbol 11111. Pokud nemáte možnost dary poslat na sborový účet a rádi byste finančně přispěli na rekonstrukci, můžete tak učinit do označené obálky, kterou vhodíte do kasičky určené na desátky. Ochotným dárcům děkujeme a prosíme Vás, abyste pamatovali na to, že by náš sbor měl na rekonstrukci přispět částkou 5 000 000,- Kč. Aktuální fotky z rekonstrukce si můžete prohlédnout na stránkách sboru na adrese: www.sborvinohrady.cz.

NAROZENINY OSLAVÍ

Vlachová Vlasta	22. března	Pícha Tomáš	29. března
Passerová Jana	24. března	Kaňka Jiří	30. března
Kudrna Pavel	27. března	Dudová Marie	3. dubna
Králová Jarmila	27. března	Chytrý Tomáš	5. dubna
Pícha Jan	29. března	Voleský Bohuslav	8. dubna

ROZPIS SOBOTNÍCH ŠKOL

21.3.

Třídy	Umístění třídy	Téma	Učitel
A	Levý přední sektor	Efezským	žáci se střídají
B (KD2)	Levý přední sektor	Obět' podávání či mávání	Kučera D.
C	Levý zadní sektor	Úkoly SŠ	Passer R.
D	Pravý přední sektor	Úkoly SŠ	Pospíšil P.
E	Pravý zadní sektor	Úkoly SŠ	Pícha J.
F (mládež)	Balkón	1. List Janův	Špinar B.

28.3.

Třídy	Umístění třídy	Téma	Učitel
A	Levý přední sektor	Efezským	žáci se střídají
B (KD2)	Levý přední sektor	Boží záda	Šubrt J.
C	Levý zadní sektor	Úkoly SŠ	Hrůza J.
D	Pravý přední sektor	Úkoly SŠ	Králová J.
E	Pravý zadní sektor	Úkoly SŠ	Pícha J.
F (mládež)	Balkón	1. List Janův	Klouda V.

Setkání KD1 proběhne:

27.3.2009 Jiří Beneš od 18.30 Nad Petruskou

AKTUALITY

Milé sestry, milí bratři, mládeži, děti, všichni naši přátelé, zveme vás k podpoře letošní veřejné sbírky organizace ADRA ve prospěch lidí, kteří se bez pomoci druhých neobejdou. Letos se sbírka uskuteční již po osmé a to ve dnech 31. března a 1. dubna. Téma letošní sbírky je určeno větou: "Pomáhat je radost." Věříme, že vaše účast na sbírce přinese i vám. Moc bychom si přáli, aby i ve vašem sborě jste měli tuto akci nejen v paměti, ale aby vám Pán Bůh dal sílu k aktivnímu zapojení se do společného díla. Věříme, že i ve vašem sborě se našli ti, kdo sbírku uskutečňují, a že tedy i vy si najdete čas, abyste mohli v mezích svých možností sbírku podpořit. Jde nám především o vytvoření zázemí, pro ty, kteří vyjdou do ulic, pro studenty a mladé lidi. A v čem byste mohli pomoci? Kupříkladu při přidělování pokladniček, při evidenci, při zajištění občerstvení pro sběrače, při odebírání naplněných pokladniček. Stojíme rovněž o vaše modlitby i o vaši ochotu sdílet se společně o radosti a starosti s těmi, kteří mají ve vašem sborě sbírku na starosti.

Vaši podpory a chuti pracovat na společném díle si váží váš Jan Bárta

o.s. ADRA, Klikatá 1238/90c, 158 00 PRAHA 5, adra@adra.cz

hlavní koordinátoři sbírky:

Zuzana Lhotová - z.lhotova@seznam.cz; tel: 723 903 642

Jiří Hempl - sbirky@adra.cz; tel: 257 090 643, 737 258 985

AKTUALITY

Milé sestry a bratři,

zasílám pozvánku na mimořádnou aktivitu, koncert třineckého pěveckého sboru, který se uskuteční 4.4. od 16:00 hod. ve smíchovské modlitebně. Repertoár písní je velmi bohatý, zazní rovněž výjimečně aranžovaná píseň "Poďte k vodám", kterou jste mohli slyšet na poslední unijní konferenční bohoslužbě. Věřím, že koncert sborových písní bude oslavou Pána Boha.

Zároveň upozorňuji, že v tutéž sobotu (4.4.) bude na Smíchově kázat br. Shawn Boonstra, asistent br. Marka Finleye. V rámci SŠ od 10:00 hod. poskytnou bratři P. Šimek a R. Passer prezentaci misijních projektů ASI Europe.

Přeji klidné a Bohem požehnané dny.

Pepa Cepl

Csaba Čák

Pozvedni oči k nebi a dívej se dolů.

Čtení: Iz 51,6,7 „Pozvedněte své oči k nebi, pohleďte dolů na zem! Nebesa se rozplynou jako dým a země zvětší jako roucho, rovněž tak její obyvatelé pomřou. Ale má spása bude tu věčně, má spravedlnost neztrskotá.“

Text: Sk 1,10,11 „A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“

Je po všem! Možná by se těmito slovy dal nejlépe charakterizovat úvod knihy skutků a události, které učedníci prožívají. Je po všem! Byli to tři náročná roky, ale hezké. Těch úspěchů co jsme zažili, no někdy to bylo i složité... No a ten poslední týden, tak to bylo něco – velerada, kříž, prázdný hrob... A teď je to vše pryč. Co bude dál? Doteď jsme žili z toho, co nám říkal, děláli jsme to, co nám řekl, šli jsme tam, kam nás poslal, jedli jsme kdy nám řekl, spali jsme, kdy nám řekl, modlili jsme se s ním... Co bude teď?

Tak učedníci zůstali stát bez pohybu na místě a jako „uhranuti“ hledí do nebe. Jsou „vysílení“ a vzmůžou se jenom na pohled. Zmizel v oblacích jako pára nad hrncem. Stojí a civí do výšek a hlavou se jim honí myšlenky. Je mezi nimi i Petr a tak by člověk očekával nějaké rozhodné slovo, třeba: „*Přátelé, no není to super. Vše je jak má být. Já se již tak těším, až se Mistr vrátí.*“ Není slyšet nic, jen ticho. Co se jim honilo hlavou, nevím?! Třeba se již viděli v království! Někde tam nahoře, sedíc vedle něj, snívajíc o tom jaké to tam asi je...

Kdyby byl učedníkem Joey Tribiany ze seriálu Přátelé, tak by se při pohledu vzhůru jistě zeptal „co tam asi mají za jídlo?“ (sejtan, knedlo, zelo)

Je pryč! Trochu mi zde učedníci připomínají jistý druh lidí. Možná je taky znáte. Já jim říkám „mimoňové, nebo marťané“ - lidé, kteří jakoby ani nežili na naší planetě. Jsou zasnění, žijí v představách, iluzích a vypadají jako z jiného světa. Věci pozemské se jich nedotýkají. Někdy mám při nich pocit, že kdyby neexistovala gravitace, tak oni se vznášou a budou levitovat někde v časoprostoru jako v té dětské pohádce - Spadla z oblaků. No, ne vždy je špatné být na chvíli jako ten „mimoň.“

Ve čtení textu před dnešním kázáním jsme u proroka Iz 51,6 slyšeli výzvu, abychom „*pozvedli zrak k nebi.*“ Tomuto pokynu lze rozumět slovy: odhlédni od země, od věcí pozemských, od sebe sama, od toho, co tě svírá, odhlédni od svého strachu. Příběh o pohledu vzhůru nalézáme také ve vyprávění z pouště.

Nu 21,6-9 „*I poslal Hospodin na lid ohnivě hady. Ti lid štípali, takže v Izraeli mnoho lidí pomřelo. Lid přišel k Mojžíšovi a přiznával: „Zhřešili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě. Modli se k Hospodinu, aby nás těch hadů zbavil.“ Mojžíš se tedy za lid modlil. Hospodin Mojžíšovi řekl: „Udělej si hada Ohnivce a připevni ho na žerd. Když se na něj kterýkoli uštknutý podívá, zůstane naživu.“ Mojžíš tedy udělal bronzového hada a připevnil ho na žerd. Jestliže někoho uštkl had a on pohlédl (vzhůru) na hada bronzového, zůstal naživu.“*

Zdá se, že se prorok Izajáš snaží říct: pozvedni své oči k nebi a rozhlédni se. Podívej se na věci kolem sebe jinak. Vnímej na chvíli skutečnosti v jejich mnohotvárnosti a mnohoznačnosti.

Skutečně se nám v životě stává, že se dostáváme do situací, kdy je východisko v nedohlednu. Tak obrácíme zrak vzhůru a hledáme cestu ven z „prekérky“ právě srze nebeské brýle. Třeba máš dnes pohled upřen nahoru proto, že se ti ve škole nedaří zkouška, nebo si přišel o práci a zatím žádnou jinou nemáš. Třeba si pozvedl zrak k nebi proto, že tě milovaný opustil, či máš rodinné starosti, pro které nevidíš, co bude dál... Já taky někdy koukám nahoru, když je můj cíl v mlze a konec v nedohlednu.

Jak tam tak učedníci stojí a koukají vzhůru, ani si nevšimli, že se vedle nich objevily dvě postavy. Dva muži v bílém rouchu. Máme je tady zas: muži v bílém (men in white). Není to tak dávno, co se ocitli v prázdném hrobě, když tam **ženy** bezradně stáli a nemohli najít tělo Páně. U hrobu se zeptali: „*Proč hledáte živého mezi*

mrtyými?“ No a teď tady stojí bezradní **muži**, na Olivové hoře a *men in white* kladou otázku: „*Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi?*“

Přemýšlel jsem, proč zvolili oslovení „muži z Galileje“?! Proč je neosloví třeba: *bud' te pozdraveni, mužové milosti obdařeni* – jak byla oslovena Marie. Nebo mohli říct, jako anděl Gabriel Danielovi, když za ním přišel vyloužit mu vidění slova: *milovaní mužové*. No nic tak hezkého učedníci neslyší. Zato se jim dostane v podstatě nadávky – *Galilejci*. Galilejec v té době vlastně znamenalo ponížení a opovrnutí. Služka na nádvoří řekne Petrovi: Mt 26,69 „*I ty jsi byl s tím Galilejským Ježíšem!*“ Galiela měla přívlastek – Galilea pohanů. Když se Nikodém před farizeji postaví na stranu Ježíše, obviní jej: Jan 7,52 „*Nejsi ty také z Galileje? Hledej v Písmu a uvidíš, že z Galileje prorok nikdy nepovstane!*“ Třeba by se to v dnešní České řeči dalo říct slovy: „*Vy Maďaři, co tu stojíte a hledíte k nebi?*“

Toto oslovení učedníků koresponduje také s druhou částí textu z Izajáše 51,6 (*Pozvedněte své oči k nebi*)... **pohleďte dolů na zemi!**“ Zní to jako slova uzemnění. Člověk skutečně někdy potřebuje jaksi uzemnit, aby se přestal vznášet v oblacích. Aby nebyl mimo realitu, jsa uhranut nebem. Izajášovská výzva, kterou tlumočí také muži v bílém, nás vede k vyváženosti: nežít pouze v oblacích (mimo realitu), ale také nežít pouze na zemi (v realitě). Hebrejské slovo „pohleďte“ je možné do češtiny přeložit ještě jinak: podívejte se, pozorně se zahleďte, upřete zrak, zhlédněte. Podívejte se na zemi jinak – s odstupem, z nadhledu, odjinud. Vyjadřují tedy pokyn k pozornému a soustředěnému pohledu. Pokud bychom měli spojit oba výroky z Iz 51,6 tak by to znělo takto: „*zvedněte své oči a pozorně shlédněte k zemi.*“ Muži v bílém aktualizují učedníkům na Olivové hoře Hospodinův pokyn z Izajáše:

Pánové, po zvednutí zraku k nebi je potřeba se zase vrátit na zem a žít pod vlivem právě prožitých událostí, ke které je váš zrak upřen.

Učedníci měli zrak upřený na nanebevstoupení Božího Syna. A takový pohled – **to není konec**. Ten, který zpřed jejich zraků právě zmizel, opět přijde. Muži v bílém dodají: „*Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.*“ Jinými slovy: *neřekl vám snad jaké má plány, nemluvil o tom, že se vrátí?!*

Není tajemství, že žijeme v napětí mezi Kristovým odchodem a příchodem. Říkáme si adventisté – jsme ti, co očekávají druhý příchod Božího Syna. Hledíme k nebi, už se tam nahore kolikrát i vidíme, ale přitom jsme ještě stále tady. V knize Zjevení Jana je citát slov Kristových: *přijdu brzo!* Podle mě 2000 let, není brzo!

V eucharistii – večeři páně je zpřítomněné velikonoční tajemství Kristovo. Eucharistie připomíná události minulé: putování pouští, poslední večeři, kříž, vzkříšení a nanebevstoupení Kristovo... Eucharistie je taktéž aktuálním prožitkem oněch událostí a navíc - napřimuje náš pohled k nebi a věcem budoucím... Taky je to takové veliké tajemství. Hledíme k nebi a přitom zůstáváme zde, na zemi.

Večeře Páně je prostorem, kdy náš zrak upíráme vzhůru a sníme o tom, co bude (tam již nebude pláče, bolesti, nemoci ani smrti)... a zároveň jsme uzemňováni v realitě dnešních dní (něco nás bolí, pláčem, jsme nemocní, smrtelní)...

Před námi v 19. stol. žil muž jménem Horatius Bonar. (1808-1889) Každý večer, když zatahoval rolety ve svém pokoji a připravoval se na spánek, řekl – trochu pro sebe a trochu jako modlitbu: „*Možná dnes v noci.*“ A vždy ráno, když svítalo na nový den, postavil se k oknu, podíval se na nebe a řekl: „*Možná dnes.*“ Takto očekával příchod Ježíše Krista. Osmdesát let života tohoto skotského doktora teologie, evangelistu a autora řady duchovních písní (z kterých dvě máme i v našem zpěvníku) bylo naplněných prací ve službě tomu, kterého očekával. Každý den se díval k nebi a přitom nepromarnil svůj život sněním, ale službou tomu, kterého vyhlížel.

Děkujeme, Pane, že pozvedáš náš zrak, abychom viděli věci dávno známé jinak a hleděli na zem z jiné perspektivy. Děkujeme, že nám bráníš žít ve snech, v představách a iluzích. Že nám umožňuješ vždy znovu prožívat velikonoční tajemství u stolu s tebou a odpouštíš nám naše selhávání. Vyznáváme, že jsme netrpělivý a voláme: přijď již brzy Pane.
Amen

7.část - Kníže Václav

Minule jsme dospěli k dosazení Václava na knížecí stolec. Jakým byl Václav knížetem? Byl to křesťanský panovník v plném rozsahu toho pojmu. Byl spravedlivý, opatrný, ale kde bylo potřeba i rázný, statečný a nebojácny. To doznávají i ti badatelé, kteří jinak považují informace v legendách z té doby za pouhou církevní propagandu. Z hlediska historického nesmíme zapomenout, že poté, co se Jindřich I. Ptáčník s Arnulfem dohodl a smířili, ihned přispěchal Arnulf (bavorský král) do Čech dělat "pořádek".

Asi vláda Drahomířina nebyla, hlavně pro říši, dobrá a tak (jak soudí např. historik J.Pekař) úkolem Arnulfovým bylo urychlené dosazení Václava na knížecí stolec. V říjnu 925 nechal kníže Václav přenést ostatky své babičky do kaple v boční lodi baziliky sv.Jiří, kde její ostatky spočívají dodnes. Někdy v té době prý Václav za ten ohavný čin vyhnal svou matku. Někdo myslí na Budeč, jiní snad do Slezka ke kmenu Charvátů (dr.D.Třeštík). K tomu je, myslím, třeba zmínit jistě velmi zajímavou maličkost. Václav, podle legend donucen zplodit syna k udržení panovnického rodu, měl s jakousi blíže neznámou ženou syna, který se pro české dějiny jmenuje Zbraslav. Ale po Václavově násilné smrti a vyhnání všech jeho příznivců včetně jeho matky objevuje se u Stodoranů kníže Václavic (tj. potomek Václavův). Ten vládně kmenu ve 40. a 50. letech 10.stol. A Stodorané dali Přemyslovcům Drahomíru! A tady řekněme spolu s dr.Bílkem: "Historie je skutečně svými hádankami stejně krásná jako osidná!"

Doba vlády knížete Václava je ale i dobou postupného scelování českého území pod vládu Přemyslovců (i když si tak asi ještě neříkali). Na to ukazuje i vítězství nad vládcem kmene Zličanů Radoslavem, což se dovidáme z legendy jeho synovce mnicha Kristiána. I zde se projevil Václav jako křesťanský panovník chránící životy svých vojáků a nechávající řešení na Bohu, kterýž také rozhodl. Citujeme z Dalimilovy kroniky :
"Zličan na kolena padl,
před Václavem líbal zemi
a ten hlasem laskavým
přikázal mu : Vrať se k svým
ať se Zličsko s Prahou smíří ..."

Na přelomu let 928-29 se saský král, který se již ověnil titulem "král všech Teutonů" vrhal stále více na pohanské kmény pobaltských Slovanů: Lužičany, Havolany, Lutice a Obodřity. V r.929 jeho vojska vtáhla dokonce i do křesťanských Čech. Václav, o němž sám legendista Vidukind píše, že okolo něho se děly zázraky, se s Jindřichem I. Ptáčníkem opět bez boje dohodl. Podřídil se mu a slíbil platit tzv. tribut - cenu za mír. Tento tribut - poplatek (nebylo to nic nového, neboť již od dob Karla Velikého (805) se takový poplatek platil do Východofrancké říše) v době o níž hovoříme se platil do Bavorska. Činil 500 hřiven stříbra a 120 volů ročně. Hřivna byla 135-280g čili šlo min. o 97,5 kg stříbra. Václavova účast jak na říšském sněmu v Řezně, tak i jinde byla stále středem pozornosti vladaře i jiných mocných té doby. Jindřich jej odměnil ramenem saského křesťanského patrona sv.Víta a Václav poté nechal přímo na místě nejpřednějším obci "všech Čechů", tj. na pahorku Žiži pro tuto relikvii postavit čtyřapsidovou rotundu téhož patrocinia. Ta byla vysvěcena 22.čárč 930. Tak se stal sv.Vít, tento prvokřesťanský mučedník umučený r.304 v italské Lukánii, patronem českého knížectví. Celé jeho tělo si pak po mnohých staletích (1355) přivezl do Čech Otec vlasti, Karel IV.

O dramatickém konci vlády knížete Václava si řekneme zase příště.

J. a S. Linhartovi